

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 7 lipca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez produkty (wyroby) nietypowe rozumieć należy produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny oraz wykonywana jest przy zastosowaniu indywidualnych procesów technologicznych albo rozwiązań konstrukcyjnych, w związku z wymaganiami odbiorcy określonymi indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez usługi nietypowe rozumieć należy roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług nietypowych, o których mowa w § 1, jest kalkulacja wstępna kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja wstępna kosztu własnego powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa ustala ilość i rodzaje materiałów bezpośrednich oraz ro-

dzaje operacji i czas robocizny bezpośredniej, niezbędnych do wykonania produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

3. Dział planowania przedsiębiorstwa ustala na podstawie otrzymanych danych, o których mowa w ust. 2, planowany koszt własny produktu lub usługi według obowiązujących w przemyśle maszynowym zasad kalkulacji, przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu należy obliczać w wysokości ustalonej planem techniczno-ekonomicznym w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów łącznie z paliwem technologicznym;
- 2) koszty specjalne — według kosztu wytwarzania modeli, narzędzi, sprawdzianów itp., jeśli są wykonane we własnym zakresie; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy wyszczególnić rodzaj obróbki oraz ustalony jej koszt na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki; poszczególne rodzaje kosztów specjalnych należy wykazywać w osobnych pozycjach;
- 3) koszt robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;
- 4) koszty pośrednie (wydziałowe ogólnofabryczne, sprzedaży) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-ekonomicznego; obli-

czenia narzutów kosztów wydziałowych dokonuje się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów biorących udział w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, ustalane będą:

- 1) jeśli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 2) we wszystkich innych przypadkach — Ministerstwo Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen, o których mowa w § 3:

- 1) dyrektorów centralnych zarządów przemysłu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego:
  - a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawcę i odbiorcę (§ 3 pkt 1),
  - b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 250.000 zł;
- 2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — w przypadkach gdy wartość zamówienia przekracza 250.000 zł.

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 50.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła w 2 egzemplarzach do odbiorcy (zleceniodawcy) w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia. Odbiorca zawiadamia dostawcę w terminie 10 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu proponowanej przez dostawcę ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżeń uznaje się za dowód akceptacji proponowanej ceny. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje w drodze przesłania dostawcy 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego.

2. W przypadku otrzymania zastrzeżeń dostawca zawiadamia odbiorcę w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

§ 6. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 50.000 zł, dostawca składa w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia wniosek o zatwierdzenie ceny wraz z kalkulacjami, o których mowa w § 2, w 4 egzemplarzach do centralnego zarządu, któremu podlega, przesyłając jednocześnie jeden egzemplarz kalkulacji do odbiorcy.

2. W przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 250.000 zł, centralny zarząd przesyła w terminie 4 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami w 4 egzemplarzach oraz z ewentualnymi uwagami dotyczącymi wysokości proponowanej ceny do Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

§ 7. 1. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego (Departament Planowania lub właściwy centralny zarząd przemysłu) przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca, określając wysokość proponowanej ceny. W tym samym terminie powinien

odbiorca złożyć swemu ministerstwu ewentualne zastrzeżenia co do wysokości proponowanej ceny. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić ministerstwu, któremu podlega dostawca, zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych.

2. W przypadku nienadesłania przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, w terminie określonym w ust. 1 zastrzeżeń lub potwierdzenia, ministerstwo, któremu podlega dostawca, przesyła wykonawcy w terminie 2 dni 2 egzemplarze decyzji o ustaleniu ceny. Wykonawca jest obowiązany przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie nieprzyjęcia zgłoszonych przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Ministerstwo Przemysłu Maszynowego (Departament Planowania lub centralny zarząd przemysłu) przesyła w terminie 3 dni od daty otrzymania zastrzeżeń akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), powiadamiając o powyższym ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 9. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) uważa się:

- 1) wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, rozbiórek i demontaży — gdy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji;
- 2) wykonywanie robót w ramach akcji usuwających powstałe awarie.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się w porozumieniu z odbiorcą:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonanych przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) w porozumieniu z działem planowania.

4. Limit należności jest ustalany bez względu na wartość całego zamówienia przez dostawcę (zleceniobiorcę) w porozumieniu z odbiorcą (zleceniodawcą) w trybie określonym w § 5, a w przypadku niemożności dojścia do porozumienia — w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

5. Ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej z dodaniem 5% zysku po porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, przy czym górną granicą ostatecznego rozliczenia jest ustalony limit należności.

§ 10. 1. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r., tj. gdy produkty wykonywane na indywidualne zamówienia różnią się od wyrobów typowych jedynie jakością surowców, półfabrykatów itp. lub nieznacznymi zmianami w konstrukcji — stosować należy dopłaty do obowiązującej ceny zbytu danego wyrobu typowego lub rabaty od tej ceny.

2. Dopłaty do ceny lub rabaty od ceny, o których mowa w ust. 1, należy określić na podstawie różnic wynikających pomiędzy planowaną kalkulacją kosztu własnego danego wyrobu typowego a odpowiednimi pozycjami z kalkulacji wstępnej (planowej) wyrobu zamówionego.

3. Ustalenie wysokości dopłat i rabatów bez względu na wartość całego zamówienia następuje w drodze

porozumienia między dostawcą i odbiorcą w trybie określonym w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Maszynowego: w z. R. *Fidelski*